

Formanden: Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om landvæsensretter.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2877; fremsættelsen findes i tidenden sp. 25).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Jensen (Lillering): Jeg vil gerne have lov til til det foreliggende lovforslag at knytte nogle få bemærkninger.

Det udvalg, der i sidste samling blev nedsat til behandling af denne sag, nåede ikke at tilendebringe sine forhandlinger, idet der meldte sig så mange problemer, som nødvendigvis måtte drøftes, at det var umuligt at føre sagens behandling til ende. Jeg er derfor glad for, at man så hurtigt igen har sat sagen på tingets dagsorden, således at man i et nyt udvalg — som jeg agter af foreslå nedsat, hvad jeg håber vil blive vedtaget — kan fortsætte arbejdet og forhåbentlig komme til folketinget med en enstemmig indstilling.

Jeg er forberedt på, at der bliver mange vanskeligheder at overvinde. Selve oprensingsforpligtelserne kan efter min formening ikke fordeles efter de hidtil gældende retningslinier. Eftersom man ved dræning af landbrugsarealer og rørlægning af mindre vandløb sender vandet hurtigere til hovedvandløbene, og eftersom vandet altid medfører mer eller mindre slam, der bundfælder sig i åløbet, hvor dette har lidt eller slet intet fald, og derfor afstedkommer opstuvning af slam, vil vedkommende breddejer få flere oprensingsproblemer, end han hidtil har haft. Udgifterne ved denne forøgede oprensning bør efter min mening også pålignes de bagved liggende arealer, eller også må oprensingsbyrden fordeles på et helt andet grundlag, f. eks. fordeles på såvel breddejer som kommune og amt, i enkelte tilfælde også staten.

Jeg forudser nogle besværlige forhandlinger, fordi alle, der kan påberåbe sig vel erhvervede rettigheder, selvfølgelig vil føle sig gået for nær. Men spørgsmålet må nu engang løses, og jeg har derfor tænkt mig at spørge den højtærede landbrugsminister, om han kan gå med til at tilforordne udvalget sagkyndig hjælp.

Vi vil nemlig få nogle problemer at tumle med, hvor teknisk bistand efter min formening er påkrævet. Det er vel nok en offentlig hemmelighed, at der står en strid mellem kulturteknikerne og bane- og vej-

teknikerne. Jeg har den største respekt for de folk, som drager omsorg for sikkerheden for baner og veje, men de samme gode folk må ikke lægge sig i vejen for kulturteknikerne, for det er dog ham, der ved sin indsats skaber økonomisk grundlag for, at baner og landeveje kan have nogen trafik, og for lønende erhverv.

Jeg står her med et eksempel på, hvorledes man ikke skal optræde fra baneteknikernes side. Jeg skal dog ikke fremføre det her, jeg vil vente med det til i det udvalg, som formodentlig bliver nedsat, hvor vi så kan drøfte det, men det giver i virkeligheden et indblik i, hvor påkrævet det er, at vi får lovregler, der skarpt afgrænser den enkeltes rettigheder og pligter. Derfor ville jeg gerne, om udvalget kunne få tilforordnet sagkyndig bistand. Jeg ved vel, at landbrugsministeriet altid er villig til at give udvalg den hjælp, som er nødvendig, men jeg er ikke sikker på, at vi ellers får tilstrækkelig bistand. Men det får vi nu se på.

Den i sin tid nedsatte kommission til behandling af vandløbsloven, hvis betænkning har dannet grundlag for lovforslaget, er i nogen grad gået uden om det mest brændende spørgsmål, vel nok af den grund, at der ikke har været mulighed for at nå til enighed om mere principielle afgørelser af de enkelte forhold. Jeg beder nu om, at bane- og vejteknikerne og også generaldirektoratet vil tage med forståelse på alle disse spørgsmål, som vil melde sig, så at resultatet kan blive en god vandløbslov.

Jeg personlig er af den opfattelse, at vi ved grundforbedring og landvinding skal forøge eksistensmulighederne i vort land, og må jeg i den forbindelse lige nævne, at grundforbedringslov og landvindingslov har skabt et dyrkbart område af samme størrelse som Fyn. Samfundets udgifter hertil har andraget rundt regnet 200 mill. kr. Jeg tror nok, at vi fortsat skal gå denne vej og derved forøge vort lands areal.

Jeg har endnu en henstilling til den højtærede landbrugsminister. Den går ganske vist nærmest i modsat retning af de synspunkter, jeg lige har gjort gældende. Jeg er af en kulturtekniker blevet gjort opmærksom på, at man i Amerika og Sverige er ved at gå i modsat retning af den hidtidige. Man har i de to lande bemærket sig, at grundvandstanden i jorden er sunket i foruroligende grad, og man går i flere tilfælde til forbud mod afdræning af arealer. Jeg er klar over, at de to sidste tørre somre har været slemme ved grundvandet. Hvilket forhold der gør sig gældende i de to nævnte lande, ved jeg ikke, men jeg beder landbrugsministeren